

לחצן-אי עצירה בתמרור עצור-הכחשה

תתע (עכו) 7657-08-18

מדינת ישראל נ' שרון לוי

בפני כב' השופט יעקב בכר

נפסק לזיכוי מהסיבות כדלהלן

השוטר טען שהיה במרחק 170 מטר מרכב הנאשם בעוד הנאשם טען שהשוטר עמד 300 מטר מרכבו שבמרחק זה גם השוטר הודה כי לא ניתן להבחין בביצוע העבירה

- כך או כך בית המשפט פסק שגם 170 מטר הינם מרחק רב של השוטר מהרכב על מנת להבחין בבירור בביצוע העבירה
- שנית, הנאשם טען הן בתגובתו בדו"ח והן בעדותו באופן נחרץ כי עצר בקו העצירה באופן מוחלט וגלש קדימה.
- השוטר לא ציין בדו"ח את המרחק של התמרור מקו העצירה אשר נמצא לאחוריו, כאמור בתמונה אותה צירף הנאשם עובדה המקשה עוד יותר על קבלת גרסת השוטר

לחצן-תמרור לא חוקי

תת"ע 12084-03-19

מדינת ישראל נ' רוט

כב' השופט יעקב בכר נפסק לזיכוי

טענת הנאשם

הינה שעצר להולך רגל במעבר חצייה לפני הצומת והתקדם לקו העצירה, עצר והמשיך בנסיעה. וכך גם אמר בזמן קבלת הדו"ח שאינו זוכר שלא עצר בתמרור.

הסיבה לזיכוי

הסיבה העיקרית בגינה יש לזכות את הנאשם היא מאחר והצליח הוא להוכיח את אי תקינות תמרור העצור שהוצב בכיוון נסיעתו ולו לכאורה לא ציית הנאשם בשעת האירוע....ידוע כי בהתאם לפסיקה, הנטל להוכיח אי תקינות תמרור מוטל

על מי שכנגדו הוגש כתב האישום. המדינה נהנית מ"חזקת תקינות" של התמרור הרלוונטי, עד שהנאשם יסתור חזקת תקינות

ומן הכלל אל הפרט, עמד הנאשם בנטל ההוכחה הנ"ל וזאת באמצעות הצגת שני מסמכים המעידים לטעמי על אי תקינות התמרור בשעת האירוע:

האחד, פרוטוקול ישיבת וועדת תחבורה של עיריית נהריה מיום 13/1/19 כשבועיים לפני יום העבירה (2/נ), לפיו הוחלט על ביטול והסרת תמרור העצור במקום העבירה, פינת אחד העם, והצבת תמרור האט/זכות קדימה במקומו.

השני, תכתובת של ב"כ הנאשם עם היועץ המשפטי לעיריית נהריה במסגרתה טוען היועץ המשפטי כי לפי בדיקתו, במקום האירוע מוצב מיום 17/11/13 תמרור האט ותן זכות קדימה ולא ידוע לו על הצבת תמרור עצור (אשר מצוי בפועל במקום).

דהיינו, עולה כי ביום האירוע, תמרור העצור כלל לא היה צריך להיות מוצב במקום וספק גדול אם היה אמור להיות מוצב במקום מלכתחילה. על כן, מסמכים אלו מעידים ומלמדים על אי תקינות תמרור העצור במקום האירוע ובכך עמד הנאשם בנטל זה בהצלחה יתרה.

לחצן-אי מתן זכות קדימה בצומת

תת"ע 1717-03-21 מדינת ישראל נ' לוי

כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

הסיבה העיקרית לביטול היא אי ציון המרחק והמהירות של הרכב המעורב אשר לא ניתנה לו זכות קדימה

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו נהג ולא ציית לתמרור ולא נתן זכות קדימה לרכב אחר הנכנס לצומת מכביש אחר, וזאת בניגוד לתקנה 64(ג) ו-22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א – 1961

- **טענת השוטר** היא שהבחין בנאשם ממרחק של 15 מטרים נכנס לצומת מבלי שנתן זכות קדימה שלרכב אחר שנאלץ לשבור את ההגה ימינה כאשר יש מרחק של 2-3 מטרים בין הרכבים.

- **הנאשם טען** כי המרחק ממנו עמד השוטר ביחס לרכב הנאשם עמד על 75 מטרים ולא על 15 מטרים כטענת השוטר, מה שעשוי היה להקשות על השוטר להבחין בביצוע העבירה. **שנית**, הנאשם לא חלק על העובדה כי נכנס לצומת, אלא טען כי הרכב המעורב נסע באיטיות, מה שאיפשר לו להיכנס לתוך הצומת. לא ניתן לשלול גרסה זו לאור העובדה כי השוטר לא ציין בדו"ח מה היתה מהירות הרכב המעורב ובאיזה מרחק היה מרכב הנאשם שעה שהנאשם החל להיכנס לצומת. משכך, בשל הנתונים החסרים, לא ניתן לקבוע נחרצות את אשמת הנאשם ביחס לשבירת ההגה ימינה מצד הרכב המעורב כפי שטען השוטר בדו"ח וזאת אף לאור העובדה כי טען הנאשם בעדותו כי הרכב המעורב היה במרחק של 30 מטר ממנו כאשר נכנס לצומת המדוברת.

על כן נפסק לזיכוי